

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۵ تیر ۹۴

خطبه‌ی رحلت حضرت خدیجه (س)

شکر و سپاس پروردگار کریم و رحمان را سزاوار است، خداوندی که از سر رحمت و حکمتش آنانی را که در راه هدایت و یاری پیامبران و امامانش کمر همت بسته و در این راه با صبر و شکیبایی بر سختی‌ها با تحمل رنج‌ها استواری ورزیدند را عزت و سعادت و رستگاری دنیا و آخرت را به آنان عطا فرمود و این یاری و خدمت در هر جانی معنای مخصوص به خود دارد. گاه در مقام هدایت است و گاه در مقام اطاعت، اگر در مقام هدایت باشد جایگاهش، جایگاه خلیفه و جانشین است و اگر در مقام اطاعت باشد، جایگاه فرشتگان و کارگزاران الهی است. پس مقام هدایت را خاص پیامبران قرار دادند و مقام اطاعت را به همگان فرمان دادند تا جانشان را در آن آزمون بسنجند و اخلاص را در آیینهی فرمان به نمایش در آورند. پس فرصت اطاعت برای همگان فراهم است. چه آنانی که فرمانروای جان خود هستند و جانشان در فرمانشان است و چه آنانی که فراتر می‌روند و در به اطاعت درآوردن دل‌های جدا شده از فرمان، به خدمت درآیند. پس آیینهی اطاعت در هر مسئولیتی صداقت جان متعهد است که یکی از این جان‌ها که صداقت و اخلاص را در اطاعت و خدمت تا قیامت به نام مبارک خود به ثبت رسانده بانوی مکرمه و رشیده و صابر که همه‌ی وجود خود را در حمایت از هدایت و رسالت آخرین پیامبر، خاتم انبیا حضرت محمد (ص) فدا نمود، حضرت خدیجه کبری (س) همسر پیامبر، مادر کوثر الهی سرور عالمیان حضرت زهرا (س) و امامان معصوم بود. همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان فرمودند: به واسطه‌ی اخلاص و صبر و عشق بندگی، قلب مبارکش در هر ضربان بر او درود می‌فرستاد و پروردگار عالم بهترین پاداش‌ها را به او عطا فرمود. همسر پیامبر و مادر کوثر الهی که مقامی بس عظیم است که در این مورد سرور عالمیان چنین فرمودند: که پروردگار عالم بر سرورم گرمی‌ترین بنده‌ی پروردگار عالم جانی که جایگاه رحمت جاری پروردگار گردید و برگزیده شد تا کوثر را در درونش جای دهد که ثروتش را در بازار بندگی جز به پروردگارش نفروخت و بهای ثروتش جانی شد که در درونش جان گرفت،

به تکان درآمد، در فضای جانش رشد کرد و از شیرهی جانی نوشید که بهای خرید و فروشی آسمانی بود. اگر نمی‌توان مقام و منزلتش را درک کرد، ولی می‌توان وارد اقیانوس بی‌کران علم و معرفتش شد و عالم و عارف شد و نجات و سعادت دنیا و آخرت را کسب کرد.

امروز که مصادف است با رحلت جان‌سوز این گهر گران‌قدر الهی که زبان و اندیشه قاصر است از درک فضایل بی‌نظیر ایشان، پس مدد می‌گیریم از فرزند گرامی‌شان سرور عالمیان که با مادر چنین سخن فرمودند:

که مادر هر وقت دلم برایتان تنگ شود در خانه‌ی خودم مشغول تماشای وجود با محبتتان می‌شود و حضرت خدیجه (س) با تبسمی می‌فرمایند: این خانه‌ی خاتم انبیاء است که یکی از باغ‌های بهشت است که در آن پیامبر الهی راه رفته است و نفس کشیده و روز و شب را آغاز کرده و به اتمام رسانده است. حضرت زهرا (س) می‌فرمایند: مادر من عبادت پدر بزرگوام را در این خانه بسیار دوست دارم و شاید ساعت‌ها مشغول تماشای آن می‌شوم؛ با اینکه پدر عمر خود را در کنار من به پایان رساند ولی تماشای پدرم در این خانه برایم بسیار دلپذیر است. حضرت خدیجه (س) می‌فرمایند: بیشترین وحی الهی در سحرها در این خانه به قلب مبارک پیامبر (ص) نازل می‌شد و شکوه سحرهای مکه‌ی مکرمه عطر آگین بود با وحی الهی و همان‌طور که اهل خانه همگی در حال سجده‌ی شکر بودند و خود تو دختر بی‌همتایم هر بار که سجده می‌کردی وجود مقدس پدر بزرگوام دست‌ها را به آسمان می‌گرفت و می‌فرمود: بار الها چشیدن عصاره‌ی خلقت و داشتن کوثر هدایت در خانه‌ی محمد (ص) چه باشکوه است. آنگاه سر تو را به دامن می‌گرفت و می‌فرمود: شکر پروردگار را که مزد رسالت مرا محبت به تو یک دانه‌ی رحمت خود قرار داد و آنگاه درحالی‌که اشک مانند باران از چشم‌های مبارکش جاری می‌شد، می‌فرمود: خدیجه بیا و مزد رسالت را در آغوش بگیر و او را به قلب خود بفشار تا شکرگزار قرآن کریم گردی و من امر را اطاعت می‌کردم، دخترم را که نعمت کوثر بود می‌بوییدم و ندای حضرت جبرئیل (س) را می‌شنیدم که در گوشم زمزمه می‌کرد: ای خدیجه پروردگار کریم به وعده‌ی

خود عمل نمود و مزد صابران را بهترین مزدها قرار داد. در ادامه سرور عالمیان می‌فرمایند: حیات مادر در زندگی زمینی آن‌چنان با شدايد روزگار همراه بود و صبر بی‌منتهای او و دیدن آزار دیگران در مورد وجود مقدس پیامبر (ص) قلب مادر را آماده‌ی هجرت می‌کرد و آخرین بار که دست مهربانش را بر قلب گذاشت مرا در آغوش گرفت و فرمود: دخترم این آخرین تپش قلبم است و او برای همیشه ساکت خواهد شد، ولی شروع تپش قلب من در قلب کوچک تو مانند چکشی خواهد بود بر سر کفار مکه، پس پدر را یاری کن. لحظه‌ی جدایی سخت بود و من بسیار در غم از دست دادن مادر غمگین شدم و پدر گرامی‌ام درحالی‌که حلقه‌ی اشکی بر چشم‌های مبارکش حلقه می‌بست می‌فرمود: خدیجه سپری بود بر غم‌های من و شیرینی تو یادگار او آن‌چنان بر قلب و روح من شادی آفرین است که غم از دست دادن همسر مهربانی چون او را فراموش می‌کنم و آن وقت مرا به قلب خود می‌فشرد و من تنهایی را از یاد می‌بردم.

اینک با قلبی آکنده از غم و اندوه ضمن عرض تسلیت به ساحت مقدس سرور و مولایمان ابا صالح المهدی (عج) به مناسبت رحلت مادر گرامی‌شان حضرت خدیجه‌ی کبری (س) خدمت مقدسشان ابراز می‌داریم که:

مولا ما منتظران و عاشقان شما در صبری شیرین به انتظار شما نشستیم و به سفارش مادر گرامی‌تان که فرمودند: منتظر مأموران الهی بمانید تا مژده‌ی آمدنش را با عذاب باطل بیاورند و جان جهان را منور به نوری کنند که در آن مرده‌ای یافت نمی‌شود، همگان زندگانی هستند که نسیم رحمت را بر جانشان خواهند نشاند. پس ای مهمانان کوی عشق به امید آن روز همه با هم فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج